

ȘCOALA PRIMARĂ

ORGAN DE INFORMAȚIUNI A ÎNVĂȚĂTORILOR DIN REVIZORATUL ARADULUI

ABONAMENT:
Anual 40 Lei :: Exempl. 3 Lei

REDACTOR RĂSPUNZĂTOR:
NICOLAE CRISTEA

ANUNȚURI:
Un șir ..... 2 Lei

Scrisoare

lui G. Lipovan preș. Secției Județene
Caraș-Severin.

Dragă, Prietine!

Un număr din gazeta „Dacia” ne aduce un articol de al Tău, în care inima Ta de dascăl român să destăinuiește cu multă mâhnire, și întoarce fața neagră a situației penibile creată învățătorilor români în Statul român. Doamne! cât adevăr ai spus, câtă dreptate ceri pentru ceata uitată și câtă milă împori în scrisul tău cu așa de dureros titlu: „Învățătorii români Ardeleni mor de foame.” Că și în sufletul tău tare ca stânca s'a cuibărit desnădăjdirea, că și în conștiința Ta, în care să plămădia cu atâta ardoare viitorul tagmei care a apucat mai cu putere mistria măestrului de a făuri o graniță etnică, a pătruns norii grijilor și ai îndoelilor, credem. În ceasul al 11-lea nu mai puteai răbda, nu mai putea privi cum din zidul încrederii sămănată de tine și de cei pe cari îi plângi, să desface zi, cu zi, câte o petricică, ca, în urmă să nu rămână decât un morman de re-grete în inimi și un noian de dureri în suflete. Tot ce te-a muncit, cutezanta Ta a spus-o acum, pe când cei grupați în jurul acestei modeste reviste de mult, de mult și-au per-dut glasul, strigând după plata muncii în ca-re-a germinat nu desfătarea noastră, ci lăfăelile săcăturilor, înbuibarea vitejilor de tufă, cari nici măcar degetul nu și-l-au întins să mâne înainte carul vremii, de a eși la lumina des-robirii.

În ochii gândului meu 'ți văd privirile în cari au licărit atâtea speranțe aruncate cu amărăciune, spre forfoteala falșilor Cristoși cari, la vederea golgotei neamului nu s'au mai

numit fii ai Dzeului românesc, abdicând chiar și de înviere numai coasta să li rămână în-treagă, nestrăpunsă. Și inima Ta de dascăl român înglodată în miserii apucă potecile în-trebărilor să afle cauza uitării noastre.

Prietine! Ascultă de bătăile sincere ale inimii unui coleg care, te roagă așa de duios, să-ți aduni acasă acel: pentru ce? depe toate cărările încâlcite ale vieții noastre sociale și cufundându-te în sufletul tău cinstit, pune-i lui întrebarea: suflete de român! la ocațiuni binevenite și-ai aruncat în cumpănă greutatea convingerii de a trimite în parlamentul Ro-mâniei mari, nu pleava societății sburată de vântul intereselor în fiecare partid ci, conștiin-țele limpezi cari, ca și Mircea la Roóme, să apere sărăcia și nevoile și neamul? Fă un esamen riguros constienței Tale, și vei scoate ca și mine, ca și toți ceice muncesc alătura de noi ecoul dureros: „Greșit-am Doamne, față de ceice cer pâne dela mine, și nu li-o pot da! Greșit-am față de neamul meu când am lăsat să se strecore în staulul său lupii mîrăitori și șerpîi veninoși.

Așa vei zice, căci așa am zis și eu. Să nu crezi însă că în momentul exclamării m'a învăluit desnădejdea. Nu. Pe nesimțite s'a în-filtrat în sufletul meu arma cea mai puternică: curagiul, care clocotește, așteptând venirea vremii. Deschide-i și tu porțița inimii și adună zi cu zi gloanțele dreptății pe cari le vei aruncă fără milă, fără cruțare în toți pirații nădejdlor noastre, și detractorii culturai na-ționale.

Acestea și-le spune prietinel tău cu care ai zidit lumea bună, viața noua la congresul învățătoresc din Cluj.

N. Cristea, inv. red.

Problema scriso-cetitului.

De Iosif Moldovan.

III.

Neliniștea sufletească, din cauza că rezultatul nu stă în raport cu interesul dezvoltat și cu energia desfășurată, a făcut pe mulți învățători să-și părăsească cariera înainte de vreme.

Dacă urmărești prescriesele metodicei, ținând cont de puterea de asimilare a școlărilor, faci lucru imperfect, pentru că în timpul dat materialul nu-l poți termina. Acomodante planului analitic ca să tractezi în timpul prescris întreg materialul, faci lucru superficial. La examen te trezești și într'un caz și în altul cu prea puțin; școlari înaintabili și cu prea mulți întârziți. Și apoi abstragând dela nemulțumirea sufletească, sabia lui Damocle te amenință neconținut. E chestie de conștiința a putea suporta o viața întreagă aceasta neliniște sufletească și nesiguranța oficială.

Am cunoscut mai deaproape pe unul dintre învățătorii sus vizați. Ajunsese la bun nume prin scrierile, publicațiunile și compozițiile lui. În afacerile școlare eră sirguincios și cât să poate pedant. Ținea ca sfințenie la treptele formale Herbart-Zilleriane și la fonetismul lui Stefani, pre cari le discută pasionat și în conferințele învățătoarești.

Acest învățător, cu abatere dela formele usitate, în examen rezolva teme cu toată clasa deodată. Clasa primă scria după dictat cu precizie caligrafică și ortografică de admirat. Școala lui eră plină de viață și de activitate. Elevii bine dispuși, vioi, inteligenți și curăgioși. Totul dovedia o muncă binecumpenită.

Și omul acesta nu se bucura de încrederea superiorilor, ba chiar și colegii îl desaprobau, pe motivul, că nu respecta planul analitic, fiindcă nu tractează și literile mari cu elevii clasei prime.

Vederile lui, că e a se caută nu cantitatea ci calitatea lucrului, după principiul nu mult ci bine, erau desconsiderate și respinse, pe motivul, că dacă pot tractă literile mari cu elevii clasei prime toți învățătorii, chiar și cei ce conduc școale nedivizate cu câte 6 clase,

ar putea să o facă și el, care are numai 2 clase.

Efectul acestei sentințe a fost, retragerea din învățământ a unuia dintre învățătorii cu vederi și pregătiri alese.

Noi nu reprobăm nici vederile contrare, bătute pe uz și pe dispoziții legali, dar constatăm în baza esperinței, că în general rezultatele nu sunt satisfăcătoare, că numai copii mai talentați și-au însușit dexteritatea scrisului și a cetitului în măsura de a putea fi înaintați spre a termina cu succes învățământul primar și aceasta se vede din împrejurarea, că din mulțimea de elevi ai clasei prime, abia ajung 5—10 în clasa a IV, iar în clasa a VI foarte rar, unul-doi.

Din cele premerse riese până la evidență, că în școala actuală viața e neprielnică, iar rezultatul activității nemulțămitor. O refacere se reclamă necondiționat, așa că școala se devina loc atrăgător atât pentru școlar cât și pentru învățător, iar munca lor binefăcătoare pentru ei și pentru cauza cea sfântă a neamului.

Nici planul analitic, nici treptele formale Herbart-Zilleriane, dar nici fonetismul nu pot forma de aici înainte stavilă în dorul nostru de înaintare, ci vom căută calea cea mai dreaptă ce ne face intrare în sufletul școlărilor și prin aceasta în sufletul neamului dornic de înaintare, care nu poate fi decât cea arătată în „Alta creștere“ și „Școala muncii“ de *Mehedinț* marele nostru îndrumător.

(Va urmă).

Activitatea școlii în trecut și cum s'ar putea asigura succesul ei azi?

Societatea vechiului regim să împărțea în săraci și bogați. Munca era partea unora iar plăcerile și lenea era partea altora. A munci era rușinos. Azi, acela este bogat care face ca averea lui să producă. În vechime cel mai strămutat sprijin al individului era comunitatea. Ea îl primea și îl ajuta în deosebitele popasuri ale existenței sale, dar îl și stăpânea cu puterea ei nelimitată. Individul era făcut pentru societate și nu societatea pentru individ.

Ce făcea școala? Școala veche ridica pe om dintr'o clasă sau dintr'un partid, dintr'o frucție sau o situație. Ea să ocupa cu cei bo-gați și negliga pe cei săraci, forma pe omul de lume, pe omul cinstit, căruia puțin îi păsa de muncă. Cu un cuvânt nu forma pe omul de acțiune. Să creștea omul pentru folosul public, pentru societate și nici odată pentru el însuși. Să educa în el ființa socială și să negliga partea interioară și morală. De aceea știa omul să joace un rol frumos în lume, dar nu cunoștea meseria de om. Erau deci eronate principiile după cari să conducea școala. Era sistem de educație greșit. — Un sistem de educație să se imobilizeze în niște cadre hotărâte, trebuie să fie un organism viu, care evoluiază cu trebuințele societății, care este atent neîncetat la realitatea schimbătoare pentru a-și conforma după dânsa știința și metodele.

Răul acesta trebuie însă remediat. Și aceasta o putem face așa: să nu făurim programe și metode pe cari să le aplicăm apoi la copil ținând seamă, numai de scopul pe care-l avem de realizat. Trebuie să purcedem învers: să observăm și să studiem copilul pentru a construi metode și organizări școlare adaptate nevoilor și legilor sale de dezvoltare.

De acela în ori ce chestiune de educație, problema trebuie să se pună nu din punctul de vedere al programei de alcătuit, ci din punct de vedere al nevoi, ce să constată în sufletul copilului relativ la aceasta chestiune, precum și de tehnica cea mai potrivită și pentru a satisface nevoia actuală și a face din ea punctul de plecare al unor nevoi ulterioare, *a declanșa din interesul actual, o activitate care desfășurându-se, să creieze interese noi și activitate continuă și vie în legătură cu aceste interese.*

Trebuie aplicat punctul nostru de plecare al întregii activități școlare. *Să trecem dela vorbe la fapte.*

Toată lumea declară că trebuie făcut ceva: unii arată ce trebuie de făcut, dar puțin apar a fi în măsură de a trece *dela vorbe la fapte.*

S'a încercat să se facă o organizare școlară în care elevii să învețe d. e. a se gu-

verna pe ei înșiși, să învețe prin propria lor experiență. S'au aflat apoi și mediul cel mai potrivit pentru acest scop și anume: comunitățile de lucru și viață în care copilul învață direct, raporturile sociale și primesc tot astfel de sentimente.

Știm stereotipele principii: că învățământul să fie intuitiv, solid, practic etc., — dar nu prea auzim că: învățământul să patrundă totdeauna în inima copiilor. Măcar aceasta ar fi taina adevărată a pedagogiei și didacticii.

Copilului trebuie să-i placă cece învață, pentru-că ceia ce nu află ecou în inima lui n'are ce căuta în școală. Exemple: nu găsește ecou în inima copilului lecția prin care i-se amintește mereu, că „e școlar, că în școală învață, că în școală se află mobile etc...” Apoi că pisica are: ochi, trup, coadă, picioare ect. — Nu găsește ecou în inima copilului nici lecția din clasă, care i-se definește ce e pas sau trecătoare, câmpie și movilă, lac și insulă, platon și poiană, orizont și puncte cardinale. Alt exemplu: i-se propune: linii paralele numim, cari ori cât s'ar lungii nu s'ar întâlni. Aceasta încă nu găsește ecou în inima copilului. Ar găsi însă fără stingere, lecția aceea, care într'un oraș ca Aradul, ar pleca dela liniile paralele a-le tranvailor ori a-le șinelor de drum de fer, — la țară, — la urmele ce lasă căruțele pe pământul ud ect. La gramatică. Nu află ecou în inima copilului nici definiția verbului după ce sa scris câteva propoziții pe tablă, în care de sigur „scrie” nu lipsesce, ci lecția din gramatică în care am scoate în relief viața verbului din o abundență copleșitoare intuiției verbale — ar găsi un ecou nesfârșit. Învățătorul ar aminti abundență despre actul mâncării. Mama ne *pofteste* la mâncare. Ne *rugăm*, ne *așezăm* . . . Tot așa ar vorbi despre jocul cel mai drag a copiilor . . . apoi despre actul dormiri.

După astfel de intuiții verbale definiția verbului resare dela sine, luminos, viu și foarte atrăgător. De aci dar: modul de a ști învăța va găsi ecou în inima copilului. Și în fine dacă voim ca rezultatul școlii să fie asigurat să avem în vedere următoarele: 1) La pregătire să se pornească dela actualități vii, personale din viața copiilor. 2) Să nu se

simtă de loc intenția lor didactică, adică scopul lor să rămână inconștient copiilor, numai la urmă să le apară conștient. 4) Să se treacă pe nesimțite la tema lecțiunii. 5) Să se desfășure în forma unei conversații absolut, libere și familiare, în care impulsul principal să-l formeze întrebările școlărilor; nu al învățătorului.

Arad la 15 Octombrie 1921.

Liviu Dublea.

PARTEA OFICIALĂ.

No. 86/1922. — Pentru conducerea și compunerea uniformă a socoților școalelor primare de stat îndrumăm sfaturile școlare, directorii și învățătorii tuturor școalelor se procure dela „Librăria Diecezană” din Arad tipăriturile necesară și anume:

- 1) Ziuar de cassă.
- 2) Inventar.
- 3) Evidența materialelor.
- 4) Conспект pentru taxele de înscriere.
- 5) Ziuar de cassă pentru bibliotecă.

Fiecare școală trebuie se fie provăzută cu aceste tipărituri oficiale și nu permitem a se folosi altele.

Ziuarul de cassă trebuie compartat cel puțin pe durată de 5 ani (să se omită) și la finea anului bugetar când se vor pertracta socoțile se va face bilanțul, care va fi iscălit de președinte, casarul și doi membrii din sfatul școlar.

Acest ziuar de cassă va rămânea la școală, din care se vor compune socoțile în trei exemplare, un exemplar provăzut cu acte justificative (chitanțe ș. a.) și donă fără acte justificative iscălite ca mai sus. Sumele din chitanțe trebuie să consune cu sumele din ziuarul de cassă, toate chitanțele trebuie timbrate legal și vidimate cu preș. sfatului școlar.

Evidența materialelor trebuie condusă ca ziuarul, indicând toate materialele procurate și folosite conform pozițiilor din evidență așa, că din aceasta oricând să se poată constata, că ce materiale, rechizite și în ce cantitate s'au procurat, câte sau folosit și câte trebuie se fie în deposit. Tot în evidența materialele se vor induce și lemnele procurate și folosite.

Conспектul taxelor de înscriere trebuie condus nominal și alăturat la socoată. Totasemenea trebuie condus și ziuarul de cassă pentru bibliotecă.

Vă îndrumăm se vă acomodați cu stricteță acestei ordinațiuni și se nu faceți abatere.

Pentru luare la cunoștință vă comunicăm de acuma, că socoțile trebuie încheiate în fiecare an la 31 Martie și cel mult până la 15 Aprilie înaintate Revizoratului școlar.

Compunerea socoților școalelor primare de stat se va face în baza normativului din 1909, No. 53000 edat pentru sfaturile școlare §§ 34, 35, 36 și 37.

Arad, la 10 Ianuarie 1922.

Moldovân, revizor.

No. 372/1922. — Școala de contabilitate în Arad. Se atrage atențiunea învățătorilor asupra acestei școale la care se primesc tineri cinstiți și inteligenți cari au terminat cursul primar, dacă au ajuns etatea de 15 ani și n'au trecut peste 25. Școala ține 17 luni. Cei ce au absolvat această școală vor primi o diplomă de contabil în baza căreia vor fi aplicați ca contabili la bănci populare și cooperative. Tinerii cari își vor câștiga această diplomă, la miliție au dreptul la anul de voluntar. Lecțiile să încep la 1 Februarie, dar înscrierile se mai pot face până la 10 Februarie a. c. la direcțiunea școalei în palatul domonial din Strada George Popa. Tinerii vor primi întreținerea în căminul școalei, având să contribuie pe 9 luni cât vor stă în internat, cu următoarele:

În bani 150 lei lunar pe trei luni înainte.

100 Kgr. făină de pâne.

30 " " albă.

100 " cartofi.

10 " fasole.

10 " unsoare.

50 ouă.

4 " zahăr.

5 " săpun.

Jumătate din toate vor aduce la intrarea în cămin. Cărțile și revizitele școlare privesc pe elevi. La intrare în cămin vor aduce următoarele: 3 rânduri cămăși; 3 batiste; 2 stergare; 2 șervete de masă; 1 cuțit; o furcuilță; 1 lingură; 2 farfurii (tălere); 1 păhar; o cească pentru cafea; 1 perină cu două fețe; 2 cearșafuri; 1 saltea; 1 plapomă cu două fețe.

Învățătorii vor căuta să indemne pe tinerii cari ca elevi școlari au avut purtare bună și s'au distins în învățătură să se folosească de acest privilegiu.

Arad, la 25 Ianuarie 1922.

Moldovan, revizor.

No. 64/1922. — Cătră toți învățătorii titulari dela școlile primare de stat. Conform ordinului 36569/1921, primit dela Secretariatul General din Cluj al Ministerului Instrucțiunii publice, soțiile învățătorilor titulari dela școlile primare de stat sunt îndreptățite a călători pe C. F. R. de douăsprezece ori pe an și nu de patruori ca anul trecut.

Prin urmare, invităm pe cei interesați să ne trimită urgent carnetele — soțiilor lor — pentru întregire.

Învățătorii cari nu sunt de stat, nu se împărtaşesc de favor pe C. F. R., nici dâșii și nici soțiile lor.

Acei învățători confesionali, cari au fost numiți de învățători de stat cu ordinul Secretariatului General No. 32070/921, sunt obligați a face și a ne trimite declarație în scris, că primesc denumirea? căci în cazul contrar li se revoacă carnetele de călătorie.

Arad, la 13 Ianuarie 1922.

Moldovan, revizor.

INFORMAȚIUNI.

Monumentul M. S. Reginei din Oradea-Mare. La desvelirea acestui monument s'a luat un film care se va reproduce în cinematografele din toată țara. Domnii directori și învățători vor îngriji ca la aceste reprezentări cinematografice să participe cu școlarii, dându-le privilegiu să vadă cum s'au desfășurat acest act omagial la care a asistat și M. S. Regina Maria.

Moldovan, revizor.

Sa caută învățători pentru comunele Șicula, Voi-vodenii, Buteniu, Bârsa, Hodiș Cei ce doresc a ocupa unul din aceste posturi să-și înainteze cererea provăzută cu diploma, estras de botez și atestat de serviciu la Revizoratul școlar din Arad.

Moldovan, revizor.

Conferințe culturale în „Palatul cultural.” Cetim în „Gazeta Aradului” că, începând cu ziua de 5 Februarie, în fiecare Duminică se vor ține conferințe culturale cu subiecte din diferite domeii în sala mare a „Palatului Cultural”. Aceste conferințe mult așteptate vor fi adevărate sărbări în cari sufletul nostru dormie de adevărata cultură românească va fi străbătut de un nou îndemn de a propaga această cultură cât mai intensă în masa mare a poporului. Cu dragoste de frate îndemnăm pe frații colegi învă. a cerceta aceste conferințe, a se încălzi de duhul sincer ce transpiră din ele, ce le cade așa de bine în aceste timpuri îmbăcsite de crasul materialism. O caldă îndemnare adresez colegilor învățători a se înscrie ca membrii ai „Palatului Cultural”, a sprigini și priu obolul lor tendințele românești ce emanază din acest falnic institut așezat în Aradul suferințelor a șterge toate urmele unor vremii de dureroasă amintire.

Îmbrăcarea copiilor săraci dela școala primară de stat din Șiria. Dl. Iosif Anghelina, primpretorele plasei Șiria a binevoit a dăruii suma de 2500 lei, în scopul îmbrăcării școlarii săraci dela această școala. Tot în scopul aceasta am primit dela banca „Filiala Victoria” din loc suma de 1000 lei; iar din dăruiri

benevole am încassat 600 lei, astfel că am putut îmbrăca 21 elevi. În numele corpului didactic și a sârmanilor îmbrăcați, exprim generoșilor donatori cea mai călduroasă mulțumită, rugăm pe bunul Dumnezeu să le răsplătească însutit acest gest nobil și uman. Șiria, la 3 Ian. 1922. *Mladin, director școlar.*

Comitetul de conducere a „Căminului studentesc” exprimă cele mai calde mulțumiri institutului de credit „Victoria” pentru dania nobilă de 1000 lei în favorul Căminului.

Colegul Petru Costin învă. de stat Iosășel a pornit o colectă pentru „Căminul Studentesc.” Resultatul acestui pas demn de urmat e 400 lei. Vrednicului coleg îi aducem laude și sincere mulțumiri. Ceice privesc cu încredere la acest institut de creștere, urmeze vrednicului coleg.

Din versiunile contradictorii, ce vin din Rusia roșie, un singur și groaznic adevăr se lămurește, fără a îngădui desmințire. Se mare de foame. Cu miile, cu sutele de mii, cu milioanele poate. Cete de flămânzi, cu ochii sticloși și cu picioarele goale rătăcesc pe câmpuri, scormonesc rădăcinile, devoră resturile din gunoaie; sunt gubernii unde mamele și-au ucis copii pentru a le curma chinuirea. Și totuși, milioanele acelea de oameni care trăesc un apocalips mai groaznic decât acel ce va să sfârșească lumea, mai au încă, în mijlocul orașelor pustii și stepelor sterpe, preocuparea îngenuă a învățătorei. Ce poate fi o școală în Rusia roșie, imaginația refuză a reconstitui... Iată însă cum ne-o descrie un document, semnat de S. Massloff; într'un apel adresat Europei pentru a ajutama școlarii Rusiei cu hârtie, cărți, creioane și celelalte mărunțișuri didactice: „După datele statistice sovietice, nu se eliberează decât un singur creion pe an la 60 de elevi și o călimară la o sută. Încă din iarna trecută și la începutul iernei ce vine, dascălul de școală, prost îmbrăcat și desculț, era nevoit să iasă cu copiii în sdrențe în stradă, și să scrie alfabetul și cifrele cu un băț în zăpadă. În alte școli mai bine utilizate, caetele și plăcile sunt înlocuite printr'un zid vărui pe care se scrie cu capete de cărbuni, iar vara pe un strat de nisip.” Ve-ți spune: și Arhimede își deslega problemele de geometrie tăind triunghiurile cu o vargă în nisipul, deasupra căruia, după caderea Sirecuzei l'au ucis soldații lui Marcellus Glume eftine și paradoxe, se pot improviza îndestule, când acasă așteaptă pe birou hârtia frumos rânduită, cărți încă netăiate, tocuri cu penița nouă, creioane cu lemnul care miroasă plăcut și când soba dudue și afară ninge. Dar tragedia acelor nenorociți cu stomacurile goale și investmântați cu sdrențe cari se încăpăținează să învețe, pe noi ne înduioșează. În Guvernământul Volynn mujicii sateilor cotizează din mizeria lor groaznică, pentru a-și putea plăti o învățătoare. Eri, într'o listă de subscripție pentru elevii săraci dintr'o școală a Clujului, cu

ceșre băteau la ușile cetadinilor doi copilași cu nasurile înroșite de frig, am văzut subscris cu generozitate, de un director al unei filiale de bănci (o să nu i rostim partidul) suma formidabilă de lei cinci. E drept că în valută rusească...

În editură librăriei I. Kerpel din Arad (Bulevardul Regina Maria) a apărut și se află de vânzare harta județului Arad, în mărime de 40×50 cm.

Până la tipărirea în colorii a unei hărți corespunzătoare pentru școalele noastre primare, care este în curgere, recomandăm dlor învățători harta editată de către librăria amintită mai sus.

Secția Județană.

Tuturor colegilor cari mi-au adresat întrebări asupra obținerii dreptului de membru a „Asociațiunii Județane” răspund cu următorul pasagiu din statute:

Art. 5. Membrii ordinarii sunt învățătorii (învățătoarele) titulari precum și pensionarii corpului didactic primar din Jud. Arad. Pot fi membrii ordinari și profesorii și profesoarele școlilor normale având a solvi la cassa Asociației cotizațiile anuale, de 15 lei.

În sensul acestui articol, rog pe Dnii preșidenți ai despărțămintelor a distribui „Declarații” de subscrierea numai acelor colegi cari să bucură de dreptul de a fi membru al Asociației Județană.

Rugăm cu insistență pe Dnii cassari ai despărțămintelor ca odată cu sumele trimise cassarului general în taxele de membru a Secției Județane să prezinte aceluia și conspectul exact al plătitorilor. Dnii preșidenți ai despărțămintelor sunt rugați a urmări cu atențiune aceasta ca să evite greșelile ce pot obveni prin întrelăsarea prezentării conspectelor de plătire.

Anunțăm totodată ca în spese administrative nu să pot încasa mai mult de 20 lei anual, și acelea numai după votarea lor din partea comitetului central al Asociației Județane.

Celce vor încasa mai mult vor fi trasi la răspundere. Nu să poate tolera ca fiecare despărțământ să-și fixeze taxe după cum îl tae gândul producând astfel nereguli în bilanțul general.

Cristea, secretar.

Reviste.

„Lamura” escelenta revistă bucureșteană creată pentru propagarea, intensificarea culturai în poporul român, începând cu III. No a anului a acestuia va apărea sub patronajul Alteții Sale Regale Principele Carol moștenitorul tronului român, cel mai fervent, și mai desinteresat apărător și spriginitor al culturai naționale. Fiind și dovedind și până în prezent, că din sufletul oamenilor de bine, tot cea fost mai ales și mai bun s'a pus pe filele acestei reviste, de acum înainte vine și viitorul conducător al destinelor poporului român să rupă din constiința Sa de român partea aleasă, și plasând-o cu drag în scris și fapte să infiripeze un nou imbold, o nouă credință de manifestare în duhul neamului român.

Spiritual marelui Vlăhuță să umbrească aceste începuturi cari — nu ne îndoim — vor fi acelea ce au fost și ce sunt sufletele celor ce muncesc cu ardoare pentru întruparea gândurilor bune.

No 1—2 din revista Lamura conține acelaș bogat și instructiv material, pentru învățători. Se remarcă cu deosebire partea pedagogică scrisă de oameni ce doresc o altă înfățișare în judecarea sufletului copilăresc studiat sub atâtea aspecte. Dascălii români, pe masa cărora încă nu zace aceasta falnică revistă, dovedesc fapte de român și inimi ade-vărate dascălești procurându-o.

„Școala Nouă.” Primim la redacție primul No din susnumita revistă, organ oficial al învățătorilor aparținători jurisdicțiunii revizoratului școlar Bihor. Ne umple de plăcere acest fapt dăscălesc merit să desghete constiențe, și să producă un curent mai demn de o ceată, care în oborul gândurilor spre ideaul românesc au rupt din sufletul ei partea bună și aleasă. Din cuprinsul acestui număr observăm cu mândrie românească cum să desprinde dragostea, și cum să înjugă la muncă toți oamenii de bine înpresurați de un crez nou.

Dorim revistei, „Școala Nouă” mulți ani de esistentă. Și-i mai dorim ceva: Să fie aceea ce o vor face vrednicia sufletelor conducătoare.

Prietina „Școala Primară.”

AVIS.

„Școala Primară” începând cu No I a apariției s'a trimis în schimb, mai multor reviste pedagogice și literare. Neprimind până acum din mulțimea revistelor cărora li-am trimis revista noastră, nici un număr, rugăm cu dragoste de frate pe toți Dnii redactori a ni face cinstea de a întoarce schimbul cu cea desinteresare cu care noi am făcut aceasta. Toate revistele să se adreseze revizoratului școlar Arad, (Palatui cultural).

Cristea, redactor.